

0918 – 18. september

Lydighet er bedre enn offer, og lydighet er bedre enn fett av værer. 1Sam 15: 22.

Her hører vi at overfor Gud er det bare tale om lydighet. Dette skal lære oss at den ene gjerningen er like stor for ham som den andre. En gjernings betydning avhenger bare av Guds bud.

Har Gud befalt noe, da er dette så stort og viktig, om det så var så liten en gjerning som det å plukke opp et halmstrå. Men hvis Gud ikke har befalt det, har det ingen som helst betydning i Guds øyne. Om det så var noe så stort som å vekke opp døde, eller omvende hele verden. Så blir da bare Guds åpenbarte ord og bud en lykt for vår fot og en rettesnor på vår vandring.

Måtte vi da, alle sammen, legge oss på hjerte det Gud har befalt oss! Hver eneste kristen har alltid to slags plikter som Gud har pålagt oss: For det første de individuelle pliktene hvert menneske har der den enkelte har sin plass i hjem og på arbeid. Dernest de mer allmenne eller tilfeldige kjærlighetsgjerningene overfor våre medmennesker.

Om de førstnevnte sier Skriften: «Jeg formaner dere da til å vandre verdig det kall som dere ble kalt til. Alle lemmene har ikke samme funksjon. Slik Herren har kalt hver enkelt, slik skal han leve videre. Det som betyr noe, er ikke om en er omskåret eller uomskåret, men at en holder Guds bud. Enhver skal være i det kall han var i da han ble kalt» o. s. v.

Om de felles pliktene heter det: «Alt det dere vil at menneskene skal gjøre for dere, det skal dere også gjøre for dem. Du skal elske din neste som deg selv. Kjærligheten er altså lovens oppfyllelse».

Det er helt klart at det er i din daglige gjerning i hjem og arbeid de fleste kjærlighetsgjerningene mot vår neste vanligvis blir gjort. Men det er få mennesker som har klart for seg at det er nettopp her Gud stiller de første og største kravene til oss.

Derfor bør vi virkelig åpne øynene våre og se hvordan det over alt hersker en Guds orden og innretning, like fra Guds trone i himmelen og helt ned til jordens innerste. Gud, som er «ordens Gud», har ordnet det slik at én skal ha en overordnet, og en annen en underordnet oppgave. Den éne skal være husets herre, den andre en tjener. Én skal være far eller mor, den andre barn. Den éne rik, den andre fattig. Den éne gift, den andre ugift. Akkurat som i legemet ett lem skal være øye, et annet øre, en tredje hånd, en fjerde fot.

Så er da Guds første vilje og krav at hver enkelt skal skjøtte sin egen stilling. Den som er overordnet skal styre rett, og den som er en underordnet skal underordne seg med lydlig trofasthet i sitt arbeid. At øyet er opptatt med å se, men overlater til øret å høre. At foten går, men overlater til hånden å arbeide.

Å, for et herlig liv det da skulle bli på jorden, hvis alle bare var klar over at det er Guds første vilje og krav, når det gjelder vårt daglige liv, at hver enkelt skal utføre sitt daglige arbeid rett. At dette er en rett og hellig gudstjeneste til Guds ære, når en midt i sitt daglige arbeid, i de enkleste gjerninger, virkelig står i et hellig tempel og forretter en gudstjeneste.

Men da trenges det et åndelig øye, som ikke bare ser det alle kan se, men ser Guds gode ordning og befaling. Hvis vi med våre legemlige øyne så Gud stå foran oss, og hørte ham be om en tjeneste, – om det så var det aller minste –, så var det ikke lenger så ubetydelig for oss. Det ville straks få langt større verdi. Og vi ville gjøre den tjenesten med den største lyst. Bare fordi vi fikk tjene Gud selv med dette.

Luther sier: «Hvis Gud og hans engler en dag besøkte deg, og ba deg å feie gulvet. Da ville du nok bli så glad over dette, – så visst ikke for selve gjerningens skyld, som i seg selv var svært ubetydelig. Men for hans skyld som hadde bedt deg å gjøre det».

Og nå har Gud nettopp gitt deg slike befalinger. Han har f. eks. latt deg bli en tjener eller et barn i huset. Til disse har han så sagt: «Dere tjenere, vær lydige mot dem som er deres herrer i kjødet», – «hedre din far og din mor». Altså: Gjør det de setter deg til å gjøre!

Dette er altså Guds befaling. Så ser du da at når din far, mor eller arbeidsgiver ber deg gjøre noe, så står Gud bak dem med sitt fjerde bud og sier: Ja, gå og gjør dette! Derfor sier apostelen: «Underordne dere all menneskelig ordning for Herrens skyld!» Merk dette: for Herrens skyld – for Herrens skyld!

Dette betyr jo nettopp at denne menneskelige ordning er en Guds befaling, – nemlig så lenge den er en ordentlig menneskelig ordning, og ikke et djevlesk opprør mot et eller annet Guds bud. Den er en Guds ordning fordi det er Gud selv som har innsatt den.

Det er både viktig og nødvendig at alle kristne legger godt merke til slike skriftord, og ofte grunner på dette emnet. For Satan angriper oss hardt nettopp på dette området, og fører den éne inn i treghet og likegyldighet. En annen inn i den største anfektelse, misnøye og fristelser. Så de ikke skal trives med sitt daglige arbeid, blir misunnelige på andre og ikke lenger pålitelige.

La oss derfor i alle livets forhold alltid huske disse Herrens ord: lydighet er bedre enn offer!